

Til § 15

Forslagets § 15 bemyndiger økonomi- og erhvervsministeren til at godkende realkreditinstitutternes satser for gebyrer, indskud og løbende bidrag for lån med statsstøtte. Bestemmelsen skal varetage statsfinansielle hensyn. Når långivning på jordbrugsområdet undtages, skyldes det, at denne långivning sker i henhold til særlig lovgivning. Bestemmelsen viderefører en bestemmelse i realkreditloven, idet der dog i forhold til realkreditlovens formulering er foretaget en ændring på grund af ressortomlægninger.

Til § 16

Den foreslåede § 16, som er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i realkreditloven, muliggør, at Finanstilsynet kan tillade fravigelse af lovens bestemmelser. Med hjemmel i den tilsvarende bestemmelse i realkreditloven har Finanstilsynet udstedt en bekendtgørelse om realkreditforhold i Grønland, hvor der bl.a. er fastsat bestemmelser om værdiansættelse og låneudmåling.

Til § 17

Forslagets § 17 fastlægger, på hvilke områder loven kan fraviges ved långivning uden for Danmark, Færøerne og Grønland. Ud over en tilføjelse i stk. 3 er bestemmelsen indholdsmæssigt uændret i forhold til realkreditlovens tilsvarende bestemmelse om långivning i udlandet.

Stk. 1 fastsætter, at amortiseringskravet for lån til ejerboliger og fritidshuse og bemyndigelsen til ministeren til at fastsætte satser for gebyrer m.v. for lån med statstilskud ikke finder anvendelse.

Stk. 2, 1. pkt., gør det muligt for Finanstilsynet at dispensere fra forbuddet mod ejerpantebreve og skadesløsbreve. Baggrunden herfor er, at realkreditbelåningen i visse andre lande baseres på ejerpantebreve og lignende. For at dispensation kan opnås, skal instituttet sandsynliggøre, at der ikke herved er risiko for instituttets pantsikkerhed, herunder at der ikke er væsentlig risiko for kollisionsproblemer ved stiftelse af sekundære panterettigheder. Endvidere gør *stk. 2, 2. pkt.*, det muligt for Finanstilsynet at dispensere fra bestemmelserne om maksimale løbetider under hensyn til det udenlandske marked, hvor långivningen foretages. Der vil kun i særlige tilfælde kunne gives tilladelse til långivning uden maksimal løbetid. Såfremt realkreditinstitutterne yder variabelt forrentede lån med en løbetid, der afhænger af den faktiske renteutvikling, skal det, hvis der ikke er opnået dispensation fra reglerne, være fastsat, at restgælden ved udløbet af den maksimale løbetid skal indfries af låntager –

eventuelt ved hjælp af et refinansieringslån, hvis pantets værdi på dette tidspunkt muliggør dette.

Som noget nyt foreslås det i *stk. 3*, at der gives hjemmel til Finanstilsynet til at reducere lånegrænserne ved udlån i udlandet. Bestemmelsen kan anvendes i tilfælde, hvor den pantsikkerhed, et institut kan opnå, på grund af tinglysningsregler, tvangsfuldbyrdsregler eller lignende forhold ikke kan anses for tilstrækkeligt betryggende til, at belåning inden for de normale lånegrænser bør tillades.

Stk. 4 gør det af hensyn til institutternes konkurrenceevne i udlandet muligt at yde lån ud over de fastsatte lånegrænser mod såvel offentlig selvskyldnergaranti som selvskyldnergaranti fra et kreditinstitut eller et forsikringsselskab. I de to sidstnævnte tilfælde kræves det dog af hensyn til sikkerheden bag realkreditobligationerne, at långivningen kun må finansieres med andre værdipapirer end realkreditobligationer.

*Til kapitel 3**Til § 18*

Realkreditinstitutternes eneret til udstedelse af realkreditobligationer er fundamentet for det danske realkreditsystem. Eneretten og de krav, som samtidig stilles til realkreditobligationerne og de udstedende institutter, er grundlaget for, at realkreditobligationerne af investorer, i anden regulering m.v. kan betragtes som særligt sikre fordringer.

Realkreditinstitutternes eneret fremgår af forslaget til lov om finansiel virksomhed, der fremsættes samtidig med nærværende lovforslag. I nærværende lovforslags § 18, *stk. 2*, præciseres det, under hvilke betingelser også udenlandske kreditinstitutter kan blive omfattet af denne eneret til at udstede realkreditobligationer her i landet. Forslagets § 18 viderefører de betingelser, som stilles herfor i realkreditlovens §§ 3 og 4.

En overordnet forudsætning for, at udenlandske kreditinstitutter kan udstede realkreditobligationer her i landet, er, at de i øvrigt overholder kravene til sådanne institutters aktiviteter her i landet ved filialetablering eller grænseoverskridende tjenesteydelser som fastsat i det fremsatte forslag til lov om finansiel virksomhed.

Derudover stilles der krav til kreditinstitutternes virksomhedsområde, krav om et balanceprincip og krav om en lovsikret separatiststilling for obligationsindehaverne i hjemlandets lovgivning. Hovedparten af kreditinstituttets aktiviteter skal være udlån mod pant i fast ejendom på grundlag af udstedelse af obligationer eller andre værdipapirer. Balanceprincippet